

Syvende betragtning

Den syvende betragtning bliver ottende og sidste betragtning.

Artikel 1, stk. 1

Som nyt stk. 1 indsættes:

»Medlemsstaterne kan meddele typegodkendelse for andre typer anordninger end dem, der er anført i bilag II, såfremt det kan påvises, at de er mindst lige så effektive.«

Artikel 3, stk. 1

Ordet »funktion« ændres til »effektivitet«.

Ændret forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 797/85 om forbedring af landbrugsstrukturenes effektivitet

KOM(90) 337 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EØF-Traktatens, artikel 149, stk. 3, den 12. juli 1990)

(90/C 203/08)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

de tekniske og økonomiske muligheder for at benytte korn til andre formål end levnedsmiddelfremstilling er rimeligt udviklede;

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

udnyttes disse muligheder, kan landmændene vende sig mod nye afsætningsmarkeder; for at opmuntre dem hertil, må korn kunne udbydes til attraktive priser;

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

disse nye anvendelser må imidlertid ikke føre til forøgelse af kornproduktionen og dermed til yderligere overskud;

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og,

ud fra følgende betragtninger:

den nuværende ordning for tilskyndelse til nedlæggelse af agerjord bør derfor tilpasses, så der fastsættes en særlig støtte for udnyttelse af agerjord til andre formål end levnedsmiddelproduktion;

Et af strukturpolitikens formål er at hjælpe landmændene til at tilpasse sig de nye markedsvilkår og at afbøde den nye markeds- og prispolitikens virkninger for især landbrugsindkomsterne;

for at sikre, at den ny politik anvendes effektivt, må der fastsættes visse minimale betingelser for modtagelse af støtte; navnlig bør der være en bestemmelse om, at producenter såvel som grupper af producenter, for at kunne få støtten, skal forelægge en kontrakt med en forarbejdningsvirksomhed som garanti for, at det pågældende produkt ikke benyttes til levnedsmiddelfremstilling;

Det Europæiske Råd har anmodet Kommissionen om at undersøge alle muligheder for at fremme brugen af råvarer fra landbruget til andet end levnedsmidler;

for at give en ekstra impuls til producenter, der nedlægger en betydelig del af deres agerjord, nemlig mindst 40 %, og som opfylder de øvrige betingelser for at modtage den særlige støtte, bør der indføres en fritagelse fra den medansvarsafgift, der er omhandlet i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3989/87⁽²⁾, såvel som fra den supplerende medansvarsafgift, der er fastsat i artikel 4b, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2727/75;

for at undgå overkompensation bør produkter, der ifølge artikel 11a i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1340/90⁽³⁾, giver ret til produktionsrestitution eller giver ret til den i artikel 11b i nævnte forordning fastsatte støtte, ikke berettigede til støtte;

ved fastsættelsen af loftet over den særlige støtte skal der tages hensyn til indtægterne fra salg af det pågældende korn til forarbejdningsvirksomhederne; disse lofter skal derfor være lavere end dem, der normalt gælder for nedlæggelse af agerjord;

Rådets forordning (EØF) nr. 797/85⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3808/89⁽⁵⁾, bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1a i forordning (EØF) nr. 797/85 foretages følgende ændringer:

a) Som stk. 3a indsættes:

»3a Medlemsstaterne kan fastsætte en særlig støtteordning for anvendelse af agerjord til andre formål end levnedsmiddelproduktion, dvs. fremstilling i Fællesskabet af produkter, som ikke er bestemt til føde for mennesker eller dyr.

Støtteordningen gælder følgende:

— støttemodtagere under den i stk. 1 fastsatte støtteordning, hvis den agerjord, der nedlægges, udgør mindst 30 % af den pågældende bedrifts agerjord

— agerjord på bedrifter, der nedlægger agerjord, dog højst 50 % af det areal, der nedlægges, forudsat det tilsås med korn, og hele kornproduktionen på sådanne arealer er bestemt til andre formål end levnedsmiddelfremstilling.

Producenter har ikke ret til den særlige støtte, medmindre de indgiver en kontrakt, der er indgået med en forarbejdningsvirksomhed, som garanti for, at det pågældende produkt ikke benyttes til levnedsmiddelfremstilling i Fællesskabet.

Bliver en gruppe landmænd enige om at levere til en enkelt forarbejdningsvirksomhed på en kontraktlig basis og den agerjord, der nedlægges, mindst udgør 40 % af det samlede areal, og kravene i andet afsnit, andet led opfyldes i fællesskab, kan disse yderligere 20 % overholdes af gruppen som helhed i stedet for af den enkelte landmand.

Kontrakter vedrørende partier, som giver ret til de i artikel 11a i forordning (EØF) nr. 2727/75 fastsatte produktionsrestitutioner eller den i artikel 11b i nævnte forordning fastsatte støtte, berettiger ikke til den særlige støtte.

Den særlige støtte udbetales for kontraktens varighed, dog højst for en periode på fem år, fra den første kontraktligt fastsatte levering af produkter til forarbejdningsvirksomheden.

Et år efter medlemsstaternes faktiske iværksættelse af ordningen forelægger Kommissionen en rapport for Rådet og Parlamentet. Hvis det til den tid anses for nødvendigt, fremsætter Kommissionen et forslag til ændring af ordningen for at forøge dens effektivitet under hensyntagen til landmændenes og forarbejdningsvirksomhedernes respons, den økonomiske levedygtighed, ordningens miljøvirkninger, mulige kontrolproblemer (især med hensyn til biprodukter) og andre relevante aspekter. Samtidig vil Kommissionen i lyset af resultaterne fra demonstrationsprojekterne undersøge muligheden for at udvide ordningen til at omfatte andre produkter end korn.«

b) Følgende afsnit indsættes i stk. 4, litra a):

»Den i stk. 3a fastsatte særlige støtte, der skal udbetales pr. hektar, fastlægges efter kriterierne i første afsnit. Det maksimale støttebeløb fastsættes til 70 % af den i første afsnit fastsatte støtte. For de pågældende arealer træder den særlige støtte i stedet for støtten til nedlæggelse af agerjord.«

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 377 af 31. 4. 1987, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 134 af 28. 5. 1990, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 93 af 30. 4. 1985, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 371 af 20. 12. 1989, s. 1.

c) Følgende afsnit indsættes efter første afsnit i stk. 6:

»En individuel landmand såvel som en gruppe landmænd, der er berettiget til den i stk. 3a fastsatte særlige støtte, og som nedlægger mindst 40 % af agerjorden, opnår fritagelse fra medansvarsafgifterne for den samlede mængde korn, der leveres til forarbejdningsvirksomhederne.

Denne fritagelse udelukker ikke den i første afsnit omhandlede eventuelle fritagelse.«

»— de nærmere regler for tildeling af den i stk. 3a fastsatte særlige støtte, især reglerne for udelukkelse af visse anvendelser, for lofter for biprodukter, fastsættelse af det største og mindste støtteberettigede areal, for leveringskontrakter og kontrol, herunder eventuelt kontrol med forarbejdningsvirksomheden, samt for bøder, hvis forpligtelserne ikke opfyldes.«

d) i stk. 7:

— indsættes følgende ord efter den 30. april 1988:

»... og i tilfælde af den i stk. 3a fastsatte særlige støtte inden den 1. december 1990,«

— indsættes følgende led:

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets direktiv om tilbagekaldelse af Rådets direktiv 75/404/EØF om naturgasforbruget i kraftværker

KOM(90) 306 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 16. juli 1990)

(90/C 203/09)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 103, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Gennemførelsen af en energipolitik på fællesskabsplan er et af de mål, som Fællesskaberne har sat sig;

sikkerheden for Fællesskabets energiforsyning forudsætter en udvikling af alle de energikilder, der findes inden for dettes område;